

krátě, když označení »budova tovární« zapsáno jest v knize pozemkové. Rovněž nejsou příslušenstvím domu kamna a dvěře, které nájemník dal do bytu svého, ježto věci ty sloužiti mají toliko k přechodnému jeho užívání po dobu nájmu, tudíž nejsou určeny k trvalé potřebě (rozh. ze dne 27. června 1872 č. 5354 sb. č. 4646).

Za příslušenství domu dlužno ovšem však přirozeně míti z pravidla kamna, dvěře, kotle, okenice a pod., které dal zhotoviti vlastník v domě svém; podobně i jiné předměty, jako: stroje a části strojů, které pořídí vlastník na nějaké nemovitosti, aby těchto nemovitostí užití mohl k určitým účelům jako tovární budovy, nebo aby je mohl propachtovati.

III. Co se týče příslušenství věcí movitých, nemá obč. zákon nijakého ustanovení zvláštního a protož sluší řídit se při věcech movitých všeobecným předpisem § 294 o. o. z.

IV. Co se týče právních účinků příslušenství a povinnosti poplatkové viz čl. Fundus instructus.

Příslušenství horní v užším smyslu jsou dle § 121 hor. z. zvířata zaměstnaná při dole a určená k jeho provozování, dále stroje, náčiní, nářadí, pohotově jsoucí zásoby materiálu, sudy a výrobky hutní nenalezající se v prodejném stavu. V širším smyslu lze si jako příslušenství horní mysliti všechny stavby denní, dílny a zařízení, kterých je zapotřebí ku vykonávání propůjčené oprávněnosti dolové, aneb které k tomu určeny byly majitelem dolu, neboť tyto předměty mají dle předpisu § 117 hor. z. s důlem tvořiti celek a určení těchto realit za součástky díla musí se jak v horní knize zapsati, tak poznamenati v pozemkových nebo jiných veřejných knihách, ve kterýchž jsou zaneseny. Rovněž při pomnutí neb odejmutí oprávněnosti důlní budiž dle § 261 hor. z. postaráno o to, aby rubriky o těchto nemovitostech v pozemkových knihách zase obnoveny byly. Příslušenství horní sdílí právní osudy hlavní věci, pročez nelze dle § 121 hor. z. na toto vésti samostatně exekuci, a je tudíž exekuce mobilární úplně vyloučena. Toliko v případě § 260 hor. z. stávají se s mírami i příslušné stavby důlní a denní a zařízení v nich učiněná pokud se týče zdiva, důlního tesání, zahrazování a jiných pojišťovacích prostředků volnými, a mohou dále propůjčeny býti, kdežto všechny ostatní předměty a příslušenství v užším slova smyslu zůstávají majiteli.

Příslušnost soudní (civilní).

A. Část všeobecná.

I. Podmínky příslušnosti soudní.

Příslušností (kompetencí) nazývá se oprávnění i povinnost určitého soudu k projednání, pokud se týče, rozhodnutí určité záležitosti právní. Oprávnění toto předpokládá:

1. aby se jednalo o nějakou záležitost, která dle příslušných předpisů zákonných v obor právomoci dotčenému druhu soudů přikázané spadá, a

2. aby při konkurenci více soudů téhož druhu byly zde určité poměry faktické (důvod příslušnosti), které onu záležitost právě soudu zmíněnému podřizují t. j. záležitost onu k místnímu obvodu soudu tomuto přidělenému vážou.

Posuzováno li ono oprávnění soudu ohledně určité záležitosti právní ze stanoviska prvého, mluví se o příslušnosti druhové (objektivní), pozíráme-li na spojení záležitosti oné s určitým soudem z hlediska druhého, mluvíme o příslušnosti místní (subjektivní). Vedle toho mluví se o pří-